

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

25 січня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 99/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Устименко В.Є.,
членів Комісії: Луцюка П.С., Шилової Т.С.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Верховця Анатолія Анатолійовича на зайняття вакантної посади судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду у межах процедури конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2019 року,

встановила:

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, з яких 16 посад суддів до Касаційного господарського суду.

Верховець А.А. звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду для підтвердження здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді. Кваліфікаційне оцінювання проходить як особа, яка має стаж роботи на посаді судді не менше десяти років.

Комісією від 08 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 88/вс-18 про допуск Верховця А.А. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посади суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду. Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання у межах конкурсу на зайняття, зокрема, 16 вакантних посад суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду 121 кандидату, серед яких Верховцю А.А.

Верховець А.А. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 75 балів. За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрав 80 балів та згідно з рішенням Комісії від 20 грудня 2018 року № 322/вс-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання - дослідження досьє та проведення співбесіди в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді

(кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Відповідно до положень статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16, у редакції рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18 (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди такого судді (кандидата на посаду судді).

Громадською радою доброчесності (далі - ГРД) 15 січня 2019 року надано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Верховця Анатолія Анатолійовича критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 15 січня 2019 року (далі - висновок), зокрема про те, що:

1) кандидат у деклараціях родинних зав'язків за 2016-2017 роки зазначив неповні відомості, не вказавши свою доньку, яка згідно з анкетною кандидата є адвокатом. При цьому ГРД зазначає, що в Єдиному реєстрі адвокатів України дані про доньку кандидата відсутні;

2) в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік кандидатом задекларовано право користування автомобілем Toyota Land Cruiser Prado 2011 року випуску, яке виникло у нього 02 грудня 2011 року. Проте, кандидат не вказав зазначений автомобіль у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2011 рік. Крім того, право користування автомобілем Toyota Land Cruiser Prado 2011 року випуску мала і його дружина. Проте, відповідно до щорічної декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015-2016 роки, кандидат не задекларував право дружини на користування зазначеним автомобілем;

3) кандидат отримав службову квартиру 53 кв.м у місті Києві і у 2011 році вчинив дії для її приватизації, зокрема вивів із числа службових, надавши у користування близьким особам (доньці). Водночас дружина судді мала у власності квартиру в місті Києві загальною площею 97 кв.м, дата набуття у власність - 17 серпня 2009 року;

4) відповідно до декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 рік дружина кандидата задекларувала на банківських рахунках 1 197 123,66 грн, з них вкладених у звітному році 176 841,77 грн, отриманих відсотків 130 674,27 грн. За даними декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру кандидата за 2013 рік дружиною задекларовано на банківських рахунках 697 124,24 грн. Різниця становить 192 484 грн, джерело походження цих сум не можливо підтвердити даними декларацій;

5) суддя, не перебуваючи на робочому місці (був на навчанні), ухвалював судові рішення. Зокрема, будучи учасником тренінгу для господарських судів, який відбувся у місті Києві в ДП « Український інститут промислової власності» 05-07 квітня 2016 року, суддя ухвалив 5 квітня 2016 року 7 судових рішень (3 постанови і 4 ухвали), а 6 квітня 2016 року - 4 судових рішення (постанови). Також під час участі у тренінгу для господарських судів у період з 8 по 10 вересня 2015 року 8 вересня ухвалив 3 судових рішення (2 постанови і 1 ухвалу). Крім того, будучи учасником XXII міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання інтелектуальної власності», що проходила з 9 по 11 вересня 2014 року, суддею ухвалено 3 судових рішення (2 постанови і 1 ухвалу) 9 вересня 2014 року.

ГРД також надано додаткову інформацію стосовно кандидата, яка не стала підставою для висновку. Зокрема, йдеться про встановлення даних, у який спосіб у 2011 році та за які грошові кошти було придбано у власність доньки кандидата автомобіль Toyota Land Cruiser Prado 2011 року випуску. Також до додаткової інформації ГРД увійшли відомості щодо розбіжностей між даними декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015 рік та даними декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, за 2015 рік (письмова та електронна декларації) щодо виду та номінальної вартості цінних паперів, що перебувають у власності кандидата. Зокрема, ГРД вказує, що в електронній декларації не вказані акції Селивонківського цукрового заводу, Дніпровського підприємства «Ера», ВАТ «Дніпродомнаремонт», які задекларовані у паперовій декларації. На думку ГРД, номінальна вартість окремих цінних паперів в електронній декларації скорегована порівняно з даними паперових декларацій таким чином, щоб сукупна номінальна вартість цінних паперів у паперовій та електронній деклараціях збігалися.

Стосовно вказаних у висновку та інформації Громадської ради доброчесності доводів Верховець А.А. надав усні, письмові пояснення та копії підтверджувальних документів.

Зокрема, під час співбесіди, Верховець А.А. пояснив, що його донька Верховець М. дійсно є адвокатом, про що він зазначив в анкеті кандидата, однак в анкеті ним також вказано й те, що вона проживає у м. Торонто (Канада). Кандидат уточнив, що його донька постійно, майже чотирнадцять років, проживає в Канаді і працює там адвокатом. Донька не є українським адвокатом, тому в Єдиному реєстрі адвокатів України відсутні відомості про неї.

Стосовно придбання автомобіля Toyota Land Cruiser Prado 2011 року випуску кандидат повідомив, що автомобіль придбано його донькою Верховець М. в 2011 році за її власні кошти та за фінансовою допомогою кандидата (зокрема, коштами від продажу автомобіля Ssang Yong Kyron, 2006 року випуску, який належав кандидату з 2007 до 2011 року), оскільки планувалося спільне використання цього автомобіля родинами судді та родиною доньки. Автомобіль зареєстровано на ім'я доньки, про що надано копію Свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу, в якому також

міститься запис про право керування цим автомобілем кандидатом. Через декілька місяців після придбання автомобіля у доньки зникла потреба в користуванні цим автомобілем, тому кандидат протягом трьох років сплачував доньці його вартість. Кандидат користується автомобілем фактично з лютого 2012 року, декларуючи право користування з 2012 року. У своїх письмових поясненнях від 24 травня 2016 року під час первинного кваліфікаційного оцінювання судді кандидат зазначав про право користування вказаним вище автомобілем. Дружина користується автомобілем як пасажир.

Доводи ГРД щодо приватизації службового житла, Верховець А.А. заперечив, вказавши, що не отримував службового житла. Кандидат зазначив, що у період з 2002 до 2007 року перебував на обліку для отримання житла в Київському апеляційному господарському суді. У грудні 2007 року отримав ордер на однокімнатну квартиру 53 кв. м у місті Києві. У 2007 році судді не забезпечувалися службовим житлом. У березні 2011 року кандидат скористався своїм правом і приватизував зазначену вище квартиру, про що надав копію свідоцтва про право власності від 22 березня 2011 року. Квартира площею 97 кв.м отримана дружиною у спадщину від матері в 2009 році. Ця квартира також не мала статусу службового житла.

Кандидат Верховець А.А. під час співбесіди зазначив, що в паперовій декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013 рік його дружиною задекларовано на банківських рахунках 697 124,24 грн, а в 2014 році 1 197 123,66 гривень. Збільшення суми сталося за рахунок докладених у звітному році 176 841,77 грн, відсотків за депозитами на суму 130 674,27 грн, та курсовій різниці іноземної валюти до гривні в сумі 192 484 гривень. Також кандидат звернув увагу на те, що кожен банк нараховував курсову різницю за своїм внутрішнім курсом і за курсом Національного банку України, яка становить 195 967,17 грн, що більше суми, про яку йдеться у висновку ГРД на 3 483,17 гривень. Кандидат зазначив, що суми грошових коштів на банківських рахунках, задекларовані його дружиною в деклараціях за 2013-2014 роки, фактично були в іноземній валюті. Однак, у паперових деклараціях облік вівся тільки у гривнях України. Станом на 01 січня 2014 року один долар США дорівнював 7,99 грн, а на 01 січня 2015 року становив 15,76 гривень. Різниця в сумі 192 484 грн, про яку йдеться в висновку ГРД в деклараціях за 2013 та 2014 роки, на думку кандидата, утворилася у зв'язку з курсовою різницею гривні до долара США і є арифметичною помилкою. На підтвердження пояснень кандидатом долучено копії виписок з банку за особовими рахунками його дружини, копії звітів за залишками на банківських рахунках, копії звітів щодо операцій за поточними (картковими рахунками), витяг з офіційних даних курсу валют станом на 1 січня 2014 року та 1 січня 2015 року.

Стосовно доводів висновку ГРД про те, що кандидатом ухвалювалися судові рішення під час його участі у тренінгах, які проводилися в місті Києві для суддів господарських судів, кандидат визнав, що така практика дійсно була. Він пояснив, що вказані тренінги проводяться як правило до обіднього часу, після чого у суддів є можливість повернутися до суду і розглянути призначені судові справи. Здебільшого це судові справи, в яких судові засідання переривалося для виконання певних процесуальних дій, після відновлення якого можна було вийти до нарадчої кімнати для ухвалення судового рішення.

Що стосується розбіжностей між паперовою та електронною декларацією за 2015 рік, щодо номінальної вартості цінних паперів, які перебувають у власності

кандидата, про що йдеться в інформації (додток до висновку), Верховець А.А. пояснив, що паперову декларацію за 2015 рік заповнював на підставі Свідоцтва на право володіння акціями, а на момент заповнення електронної декларації за 2015 рік (у жовтні 2016 року) з'ясував, що його пакети акцій Саливонківського цукрового заводу вартістю 59,25 грн, ВАТ «Дніпровське підприємство ЕРА» вартістю 2,1 грн та ВАТ «Дніпродомремонт» вартістю 125 грн було анульовано.

Комісією у складі Колегії враховано пояснення кандидата та відомості, що містяться у копіях наданих документів, і визнано такими, що є переконливими та спростовують доводи Громадської ради доброчесності.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у разі отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Дослідивши досье кандидата, висновок та інформацію, надану Громадською радою доброчесності, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності, пояснення кандидата, Комісія не вбачає підстав для оцінювання кандидата за критеріями професійної етики та доброчесності у 0 балів та дійшла висновку, що Верховець А.А. підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до пункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 83, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Верховця Анатолія Анатолійовича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному господарському суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

В.Є. Устименко

Члени Комісії

П.С. Луцюк

Т.С. Шилова